

a PSC, estem confederats amb el PSOE i tenim el nostre posicionament. Considero que tots els posicionaments són lícits, per bé que ara no toca defensar posicions aferrissades ni que el debat sigui sobre persones, més que no sobre idees”.

El PSC ja ha advertit que, faça què faça el PSOE, optarà per votar “no” a una investidura de Rajoy. Un trencament de la disciplina de vot que, en les circumstàncies actuals, podria derivar en un enfrontament seriós entre la federació catalana i la resta. Fet i fet, sorgeixen veus que apunten –com ja ha passat en unes altres ocasions– la possible creació d’un PSOE català aliè al PSC.

“Fins ara hi ha hagut una posició molt clara de tot el PSOE”, explica Lamuà, “i qui hauria de canviar aquesta posició seria un comitè federal, cosa que no ha passat”. En tot cas, si la gestora promou l’abstenció, aquest diputat opina que no poden obligar els socialistes catalans a seguir el mateix camí: “És

l’hora de la generositat, no de les imposicions. El PSC ha estat molt clar en el seu posicionament, contrari a què Rajoy sigui investit amb la nostra abstenció. La negativa rotunda a afavorir un govern conservador és un posicionament sincer i honest, molt majoritari dins del PSC”.

“Rajoy no ha fet res que ens pugui fer canviar d’opinió”, rebla Assumpta Escarp, secretària d’organització del PSC, qui recorda que hi ha “una resolució aprovada pel comitè federal, segons la qual un govern que ha fet del no-diàleg la seva patent no es mereix res; a més, pel que fa als temes de Catalunya, no es pot fer veure que no passa res i negar-se a dialogar, tal com ha instaurat en Rajoy”. “Com ha assenyalat el nostre primer secretari, Miquel Iceta, ha faltat diàleg entre els diversos territoris i entre una estructura territorial i la direcció. Em fa l’efecte que les bases sí que se sentien més representades per la direcció d’en Sánchez, però l’es-

tructura territorial orgànica, no tant. Em sembla evident que ha faltat diàleg i fluïdesa entre els uns i els altres”, observa Escarp, molesta per les notícies que arriben de Madrid, que apunten a una possible abstenció pactada exclusivament a l’interior de la gestora.

“La gestora no pot decidir un canvi com aquest, això ha de decidir-ho el comitè federal; al PSC hem anat més enllà i hem sol·licitat que qualsevol decisió de volada caldria votar-la entre les bases. Si aquestes ens duïen la contrària, els diputats del PSC al Congrés canviarien de posició, però si això no passa, que no crec que passi, els nostres diputats votaran ‘no’”.

Entre els socialistes catalans regna la incredulitat pel posicionament del president valencià i secretari general del PSPV-PSOE, Ximo Puig, en aquesta batalla interna, en què va ser un dels 17 dimissionaris. Un diputat present al comitè federal que demana mantenir l’anonimat encara se’n fa creus, però prova de justificar-ho: “En Ximo va sentir-se enganyat per Pedro, no el considerava un home de paraula, i això, en política, és el més important”.

Un destacat dirigent socialista balear que tampoc no vol que hi aparega el seu nom apunta que “res no es pot donar per fet, ni tan sols que Susana Díaz es presenti a la secretaria general quan arribi el congrés, perquè després de tot el que va passar en el comitè, em fa l’efecte que ha acabat cremada del tot, ja no seria una figura que aixequés prou consens entre les parts, i ara com ara ens cal algú que susciti el màxim suport”.

Isabel Oliver, diputada al Parlament balear, membre de la comissió executiva del PSIB i una de les representants de la federació illenca al comitè federal del PSOE reconeix que “estam en una situació insòlita, molt preocupant, i no sé què pot passar; el PSOE s’haurà d’enfrontar a un congrés federal extraordinari, que ara mateix ningú sap quan es convocarà, en què caldrà veure quines són les concepcions de partit que es debaten, però →

“RES NO ES POT DONAR PER FET, NI TAN SOLS QUE SUSANA DÍAZ ES PRESENTI A LA SECRETARIA GENERAL, PERQUÈ HA ACABAT CREMADA”

→ per part nostra, la postura és coneguda i tots els àmbits del partit la defensen per igual: una aposta decidida pel federalisme, allò que sempre hem defensat i que continuarem defensant”. A Oliver li crida l’atenció que la paraula *abstenció* siga a la boca de tothom, “per bé que ningú del nostre partit no l’ha pronunciada”. Tal com els seus companys del PSC, la balear Oliver exposa que “al PSIB, ho tenim clar: es manté vigent la decisió que el comitè federal va prendre al seu dia, segons la qual no facilitaríem de cap manera la investidura de Rajoy; si això hagués de canviar, trob que no seria prou que ho digués el comitè federal, sinó que caldria efectuar una consulta directa a la militància, perquè la qüestió afectaria de ple el futur del partit i fóra adequat que fossin els afiliats els qui optassin per una resposta o una altra”. I és que Oliver no té por d’anar a unes noves eleccions: “M’estim més que es convoquin les terceres eleccions que no decantar-nos per una abstenció”.

Espectador privilegiat d’aquest moment tan tens i decisiu, l’ex-president balear i ex-secretari general del PSIB Francesc Antich, actual senador per designació territorial, és un dels deu membres de la comissió gestora federal del PSOE. Des d’aquesta talaia garanteix que la comissió gestora “no decidirà la posició del PSOE davant una possible investidura de Rajoy, sinó que ho farà el comitè federal o la militància”. Igual com Oliver, Antich s’estimaria més que fossin els militants, els qui ho decidiren directament, i en aquest sentit, tampoc no amaga les seues cartes: “La meua postura respecte de la possible investidura és prou coneguda, com ho és la del PSIB, que hem pres per unanimitat: ‘no’. I crec que és la postura més raonable perquè, al marge del fet que som un partit d’esquerres, si deim ‘sí’ a l’abstenció, el PP tot d’una ens exigirà uns altres vots afirmatius: ara per aprovar els pressupostos, ara per a unes altres lleis que en dirien ‘essencials’... Ben mirat, no acabaríem mai”.

Amb relació al futur del partit, Antich es posa el vestit de membre de la gestora i afirma que a aquesta “només li correspon la funció de dirigir el PSOE amb normalitat i preparar el camí cap al congrés extraordinari, una prerrogativa que, de qualsevol manera, haurà de convocar el comitè federal”.

EEE

El portaveu del grup parlamentari socialista al Parlament balear, Andreu Alcover, explica que el partit viu “un *im-passe*”, i és partidari que les coses “es tranquil·litzin” per poder veure cap a on anirà el partit. “Després d’un sotrac com el que hem viscut és normal, necessitem un temps per assentar-nos de bell nou i acostumar-nos al nou *statu quo*. Això, però, no impedeix que la postura del partit sigui tan clara com ho ha estat sempre, respecte a la investidura de Rajoy: no l’acceptam, votarem ‘no’. Ningú no ha plantejat cap canvi. Si qualcú el planteja, aleshores veurem què feim i quin àmbit –si el comitè federal o directament els militants– ho ha de decidir. Vull recordar que el ‘no’ al PP no és una mera posició política conjuntural, sinó que es tracta de la promesa nuclear de la campanya electoral. Nosaltres, el PSIB, estam per mantenir aquests compromís nuclear amb els votants. Ningú no va votar sense saber què faria el PSOE respecte a la possibilitat de la investidura de Rajoy. Per tant, si qualcú vol canviar la postura del partit ha de saber que no és un simple canvi d’opinió, sinó que això significaria estripar la promesa nuclear de la campanya. Qui vulgui aquest canvi, que el plantege obertament. Jo, si més no, ho tenc molt clar: és millor anar a unes terceres eleccions, encara que sigui

a risc de perdre diputats, que una abstenció que de segur que ens faria perdre la dignitat”.

La postura del no és rotunda entre el PSC i el PSIB. Ningú no valora una altra opció, ni tan sols una abstenció *tècnica* que permetera a Rajoy governar gràcies a l’acció d’uns quants diputats. Francina Armengol, presidenta del Govern balear i secretària general del PSIB-PSOE, a més de membre del comitè federal, s’ha afanyat a ratificar aquest “no” clar i rotund a un govern de dretes a Espanya, perquè “si fem una altra cosa seria desfer l’ADN del Partit Socialista”. “Si qualcú vol reobrir el debat sobre el ‘no’ per anar a l’abstenció ho haurà de dir públicament, haurà de dir que se vol abstenir davant d’un govern de dretes, explicant els seus motius, i és clar, si arriba el cas, hauran de ser els militants els que decideixin”, va dir Armengol el 3 d’octubre, poc més de 24 hores després del comitè federal.

En canvi, fonts properes a la secretària general del PSIB no donen “res per fet”, tot i que aposta per lluitar pel “no”. “Els qui estan per l’abstenció tenen tanta vergonya de dir-ho que... Ja veurem què passa”, sospiren. Sobre el futur congrés extraordinari i l’elecció de nou líder, les mateixes fonts no volen avançar res. “Caldrà saber qui es presenta, perquè

LA DIRECCIÓ TEMPORAL. La gestora socialista que ha succeït l'executiva de Pedro Sánchez està encapçalada per l'asturià Javier Fernández –al centre– i compta com amb pesos pesants com Mario Jiménez, portaveu socialista al Parlament andalús –a la seua dreta– i l'extremenya Ascensión Godoy, a l'esquerra. Tots tres són afins a Susana Díaz. A l'equip també hi ha el jove valencià José Muñoz –amb barba– i el balear Francesc Antich.

I veurem què passa si algú planteja que el comitè federal canviï d'opinió. Respecte al futur a mig termini, amb vista al congrés federal que s'haurà de convocar, es donen per segur coses que per ventura no passaran. Tothom fa futuribles sobre l'abstenció, qui es presentarà a la secretaria general... No vull entrar en aquest joc”.

“Vivim una situació molt complicada, és molt fort tot això que ha passat al nostre partit”, explica amb to trist un destacat socialista balear, “ha estat un triomf inapel·lable de la dreta, la victòria d'uns senyors que des de fora del partit, i amb gent nostra des de dins, van decidir acabar amb Sánchez com fos, en el moment que va fer el pas d'intentar explorar un govern alternatiu a la dreta. No sé què passarà però tem que ens vénen a sobre uns temps complicats, com a mínim complicats per a aquells que defensam un model de partit basat en el federalisme”.

Aquesta font indica que “no és casualitat que el president de la gestora hagi tengut un discurs tan dur contra el nacionalisme en diverses ocasions, o que ara faci el mateix a Podem. Són detalls que et fan entendre cap on volen molts que vagi el PSOE. En el pròxim congrés federal la batalla més important serà la del model territorial que defensarà el partit. El que està passant, al capdavall, és que n'hi ha molts, amb els andalusos al capdavant, que volen tancar el partit en el mateix sentit que imposaren en el comitè federal de desembre, per tal que Sánchez ni tan sols no pogués negociar amb els nacionalistes catalans. Per descomptat, però, hi haurà oposició a totes aquestes tesis, no ho tendran tan fàcil d'imposar”.

El PSPV, en el seu hàbitat

Migpartits entre els partidaris i contraris a Sánchez al si del comitè federal i amb un secretari general –que ahora presideix la Generalitat– obertament posicionat en aquesta batalla interna, es podria dir que el PSPV-PSOE està en el seu hàbitat predilecte. El de l'enfronta-

ment. Després de 20 anys sense governar el País Valencià, la decisió de Ximo Puig de posicionar-se en contra de Pedro Sánchez ha dut desenes de militants a manifestar-se a la porta de la seu de Blanqueres per demanar-ne la dimissió. Veure per a creure.

La convicció que Puig ha arriscat massa amb aquest moviment és força estesa, fins al punt que ha anat a contracorrent d'una consellera afí, Carmen Montón, que va negar-se a secundar la dimissió en bloc, i al seu síndic parlamentari, Manuel Mata, que va enviar-li una carta en què posava el seu càrrec a disposició. El portaveu parlamentari socialista volia mantenir-se fidel a allò que sempre havia defensat, és a dir, el *no* a Rajoy i el *sí* a Sánchez.

“És impossible que l'esquerra derrote el PP si no hi ha el PSOE”, adverteix Mata, “som els únics que podem posar remei a la situació de l'Estat, i si no ho fem, la dreta governarà els pròxims vint anys”. En aquesta línia, Mata declara el País Valencià “territori lliure d'ingerències centralistes”. “Ens hi juguem tant, al País Valencià, que no ens han de contaminar-nos els sorolls externs, que al cap i a la fi, ens són aliens”, observa.

“Els dimissionaris no han valorat la conjuntura que travessa Espanya ni la transcendència dels seus actes”, emfatitza José Luis Ábalos, secretari provincial de València clarament alineat amb Sánchez. “No tenien en compte que a l'octubre començaven els judicis de Gürtel i les targetes *black*? Potser sí, i per això han trencat qualsevol opció de conformar un govern alternatiu”, es pregunta i es respon alhora. “Ara som ostatges del PP”, continua, “una organització trencada que no s'ha respectat a si mateix i que es troba en la situació més feble que es recorda. Rajoy hi ha assistit com a espectador de luxe a la batalla, que té un guanyador clar: ell”.

—Hi tornarà, Pedro Sánchez?

Ábalos no respon, però s'acomia amb un somriure que denota set de venjança. ●

després de dirigir l'operació contra Pedro Sánchez, i que ha quedat públicament constatat així, Susana Díaz té moltes menys possibilitats”.

Pilar Costa, diputada al Parlament balear, membre de l'executiva del PSIB, consellera de Presidència i portaveu del Govern de les Illes Balears, no contempla cap escenari alternatiu. “El que val és el *no* a l'abstenció. Aquesta és la postura del PSOE. Oi que va ser aprovada per un comitè federal per unanimitat? Per què hem de parlar d'unes altres possibilitats que ningú no ha plantejat realment? És ver que hi ha gent que xerra molt, però de moment ningú no ha plantejat res de diferent. És rellevant, per cert, molt rellevant, que ningú no s'atreveixi a dir la paraula *abstenció* i que es parli de *responsabilitat* i d'unes altres per l'estil. Per què si ho tenen tan clar eviten dir-la? No pareix molt normal, no? En resum: el PSOE diu 'no' a Rajoy.

“ELS DIMISSIONARIS NO HAN VALORAT LA TRASCENDÈNCIA DELS SEUS ACTES”, DIU JOSÉ LUIS ÁBALOS